

Den 1 november 1796./(J.H.
Denell.) Götheborg, tryckt hos
Lars Wahlström

Denell, Jöns Henric,

1700-1829 81 Ca Gust. IV Ad. Br. 1796

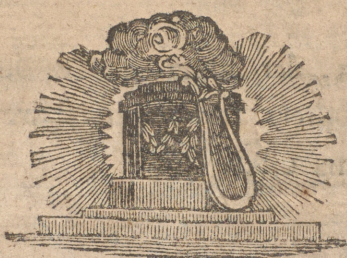

1796

DENELL, J. 78.

Vitt. Sv.
Vers. Kunst.
Sant 10 ad.
(Bx.)
1700-1829
1796

Den 1 November 1796.

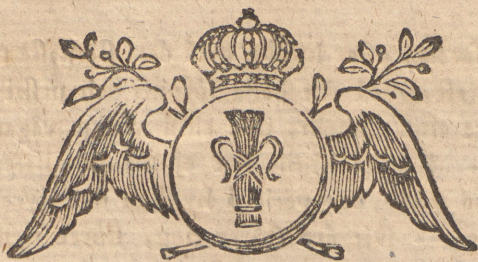

GÖTHEBORG,
Tryckt hos LARS WAHLSTRÖM.

Lars

Det ädla, det sanna, det uprigtiga, vare
i Göthers Borg min skärf til denna
dagens offer.

Handwritten signature

I dag upfyller vår dyre Konung sin ålders 18de år, och är då, efter sin högstaal. Herr Faders Testamente myndig. Han tilträder nu sjelf Regeringen öfver sit Folk, fattar högtideligen Riksstyret i sin hand, och börjar, at på det äfventyrligare Tidehvarfvers uprörda Haf sjelf föra det tunga, det betydliga Statsskeppet, på hvilket Svenska Nationen sin in- och utvårtes sällhet, sin ära, lif, ägendom, frihet och säkerhet har ombord och förvarad. — Verkeligen! et likfå högtideligt, som högst viktigt och svårt vårfs tilträde under utsigterne af de i andra Riken så tätt intråffade och än dageligen intråffande Stats-oreaner och håftiga stormar.

Hvar och en har kunnat se och förnimma det — Stats-horizonterne ha nu en ansenlig tid varit mörke och tveydige. -- Vindarne i dem många och ostadige - - man har i Statskonsten blifvit dragen på oförfökta lärodjup och grunder — oförmodade Constellationer och Phoenomener ha för de Stryn-

de

de visat sig, efter hvilka med den starkaste magne-
tiske kraft, med det bästa förnuft och urskiljning,
de inte alltid kunnat, inte alltid visligt vågat rätta
sig. — Kanske hittills har ej mänskligheten rätt
känt sin värld, den värld i hvilken den styres och
regeras. — Det äro större ting, större upptäckter
i den samma som nu påsyftas och göras. — Det
är det rätta förnuftets, den rätta uplysningens, det
mänskliga värdets, mänskliga jämnlighetens, billig-
hetens, säkerhetens och frihetens grunder som nu
forskas och efterfökas — Lagarnes och rättvisans
naturliga gränser och ränmärken mellan måttigare och
svagare, som man i andra Stater företagit sig at
å nyo upgå och nogare bestämma. Hvar och en
Folk, hvar och en Clafs af Folk, hvar och en tän-
kande, är i denna betydliga undersökning intres-
ferad — Ej underligt, at det i mänskligheten för-
orsakat rörelser, oro, synvillor, blodbad och stri-
digheter - - Ej underligt om under så många cri-
tiska skiften och företagande, mer än et Statskepp
råkade i nöd eller ginge förlorat, - - Ej under-
ligt om mänskligheten under sådana händelser blö-
dat, - - Ej underligt om den öfver de vid såda-
ne skakningar olycklige och lidande sålt tårar - -
De må ha styrrt eller varit styrde, de må ha bu-
rit spiran, förut svärdet, handterat slögde-verk-
ryget eller plojen, gått med herde- eller tiggare-
stafven, så förtjena efter så lidne stormar och
skepps-

Ökneppsbrott de olycklige alla medlidande, liksom de ge åt alla efter dem seglande och styrande nog varning och påminnelser både för klipporna mot hvilka de stört, och det angelägna och försigtiga at dessa klippor undgå och utmärka.

Under dessa svaga och ofullkomliga bilder och liknelser, hvem ser icke, fastän för oss önskat och högtideligt; dock med hvad tankar och föreställningar i dag vår dyre Konung skal lägga egen och främsta hand vid det alltid svåra Regerings-rodret; hvem föreställer sig icke denne dyre Konungens hjertas och finnes tårare rörelser på en så utmärkt dag, hans suckar til Himmelen, hans blickar åt Folker, hvart och et Hans betänkeliga steg til Thronen, då Han, som man så säkert hoppas och förtröstar, redan tillräckeligen lärt känna alt det brydsamma och äfventyrliga, som i en Stats styrelse, denna den högre Styrmanskonsten förekommer -- i denna den högsta konst, at rätt dana och regera människor, at skipa Lag och Rätt bland et talrikt Folk, -- konsten at i deras yrken göra dem säkre, nöjde och lycklige. — Hvem kunde i dag vara så mycke bild, eller så lam, at ej röras med den som är rörd, ej känna med den som känner!

Må denna högstvigtiga dagen bland längre framfarna vara af alla Konungars och Folkslags Konung utmärkt god och välsignad! må i dag i en lycklig stund

stund för Konung och Folk, Regeringsstyret vara fattat! må FJERDE GUSTAF, vår önskade GUSTAF ADOLF på Regerandes bana, bli Regerandes fullkomligaste efterdöme! Sit Folk, Sit Själfständiga Folk styrande med mildhet, ömhet, rättvisa, med rådighet, mod och försigtighet! af de fromma, de ädla, de tänkande, de renhjerrade bland Folket, skal detta upriktigt, och oftare än i dag önskas. Det skal af dem önskas i Templen, i Slott, i Städer, i Byar, i Kojor. Det skal önskas och suckas uppenbarligen och i tyfthet, — *Gud beskydde och välsigne Konungen!*

Ädla Svea! törs och en gång et af Dina villiga men ogynnade barn tiltala Dig! — Du hylar i dag glad Din Konung, Du begär nu högtideligen Hans Födelses- och Regerings-fest; — lid intet lågt, intet ostadigt bland Dina röster, til Konunga-Borgen framtränga sig. — Dig är heligt förskräkt och tillåtit at fritt tala hjertats, de redeliga, de välsinnadas språk; tala det hådanester som förr, til Konungen värdigt, och för Dina bristers afhjelpande, Dina fördelars främjande, alltid kraftigt och uplyfande. Var, hvad Du i Dina ärofullare dagar varit, redelig och fri i alt, i en rätte och otvungen lydnad Lagen och Din Drott tilgifven, i Dina feder ren och okonstlad! — Du ryder då verksamt orättvisans, förtryckets, egennytans, afvundens, lastens, onskans och alt det ondas

das lönlige tilvæxt och anläggningar, Du utmärker då dem som ej äro Dina ägta barn, ägta vänner, de vanartade, som än framtränga sig til Thronens fot, den de gerna framför de goda, som en ringmur omgäfve; än bemågtiga sig de förtjentares, de värdigares bröd, de värdigares yrke, dem de på et ännu ovärdigare lätt nedtrampa, förakta och förfölja.

Ack älskade Fosterland! Din röst kan och skall då af din upmärksamme Konung höras, Din önskan, Din vilja för det goda framjas, det onda hämmas, Dit inre väl och Dit lugn befästas. — Hvad Svea, Dina framfarne Konungar, Dina GUSTAVER, Dina CARLAR, Dina FREDRIKER, för Religionen, för Dig, för de minsta utaf Dig, store ädelst, godt och rättvist hafva gjordt, sådana gerningar vare och blifve Din FJERDE GUSTAFS yppersta, heligaste efterdömen. Lycklig nu, at Du i dag denne Din GUSTAF äger, lycklig at Du jämte stora, pröfvade och ärfarne Män, äfven dessa Hans Fjaders större efterdömen för Honom har at framställa. Han vil och skall i deras efterfölgd stadga sin Ära, ge glans åt sin Krona, uphöja och älska sit Folk, — och med den fanna glädjens tårar, den verkliga förtjusningens känslor, skal ännu detta Folk, äfven som det uplefver nya Tidehvarf, jämväl uplefva alt bättre och bättre dagar, alt bättre och bättre skiften. — Lefve och välsignad vare den dyre Konungen! Välsignat och lyckligt Konungahuset! Välsignat och florerande Fäderneslandet!!

I dag Din Konungs födelse,
Gå Svea glad at värdigt fira!
Han fattar nu Sit Rikes Spira,
Och önskar at Din välgång se.

När andra Riken utaf blod,
Som krig och evedrägt med sig föra,
En ömklig syn för ögat göra,
Tänk Svea hur Din lott är god.

O dyre GUSTAF! om Du kan
Oliven länge låta grönska,
Hvad skulle vi ofs bättre önska!
Och Du Din högsta åra vana.

Mot förra Tidens dystra dar
Då Folk och Kungar envist tänkte,
At åran blott i Svärdet blänkte,
Nu Verlden nya läror har.

Mer uplyst, mänskligheten tror
Den Kung som fridens yrken söker,
Som Vett och Dygd i Landet öker,
Den Kung är öfver andra stor.

Lef FJERDE GUSTAF! blif vår Far!
En Far som vårdar alla lika,
Den höga, låga, svaga, rika,
Du då all Jordisk åra har.

J. H. DENELL:

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

